

VÝSTRIŽEK Z ČASOPISU

Nová svoboda, Ostrava

- 9 III. 1984

TK
Jürgen Gross: Utkání — Překlad: Jiří Stach. — Režie: Josef Janík. — Výprava: Marta Roszkopfová. — Premiéra: 4. 11. 1983 v činohře Petra Bezruče v Ostravě.

Současný dramatik NDR Jürgen Gross se zabývá ve své hře Utkání (Match) vážnými problémy dospívajících lidí. Hra je mimořádně náročná na inscenační rozkrytí a realizaci. V Utkání je třeba se utkat — vedle závažného tématu, které jistě patří do repertoáru divadla pro mládež — s obtížemi textu: dramaturgicky jej zpracovat. Tohoto úkolu se ujal režisér Janík a výsledkem náročné přípravy je inscenace, která jde zřetelně nad text.

Je to hra svým způsobem modelová, postavy jsou reprezentanty vyhraněných stanovisek, výsledků různorodé výchovy dnešní mládeže, vlivů, které ji formují. Základní situací je situace mezní: při sportovním utkání došlo v davu k zabítí člověka. Pět mladých lidí konfrontuje v náhodném společném úkrytu své chování, vzájemně se podezřívá i ospravedlňuje, v jejich dialogích se nepřímou odkrývájí bolestivé problémy výchovy mládeže i společnosti vůbec.

Režisér dokázal podstatnou úpravou přiblížit hru NDR našemu současnému divákovi, vytvořit věrohodné, napínavé situace, střety charakterů, a především — hledat motivace jejich někdy těžko pochopitelných agresí, zmatků, nedůvěry. Inscenace hledá cestu k pochopení těchto lidí, i když celkový obraz zůstává — stejně jako ve hře — skeptický a varující.

Atmosféru nejistoty, strachu, útočnosti (a v důsledcích toho všeho — izolovanosti) výborně navozuje scéna M. Roszkopfové: drátěné pletivo, hadry, celtovina,

Utkání

potrubí — celek působí drsně, syrově, ale zároveň velmi divadelně, jako metafora klace, věznicí vědomí těchto lidí i možnost vzájemných vztahů.

Pětice herců odkrývá téma na pozoruhodně vyrovnané úrovni. M. Hálová jako zahradnice Zuzana akcentuje sebejistotu až drsnost, její zlidšťující prozření je přesvědčivé. Totéž lze říci o dělníku Bombardákovi V. Čapky, agresivním i

přecitlivělem zároveň. Jeho protihráčem je Intelligent (V. Kryške), jemuž dal režisér, stejně jako ostatním, šanci dostat se z toho marasmu, přestože jde o postavu nejkomplikovanější a vlastně obviněnou. Intelligentovy názory jsou váženy stejně citlivě jako postoje všech dalších — a závěr není jednoznačný, nýbrž provokující myšlení každého jednotlivce. M. Pavlasová obstála v nelehké roli pubertální Iny. J. Mazák přináší v taviči Rehořovi autenticitu obyčejného, někdy zmateného, ale poctivého mladého dělníka. Epizodní postavy mají být dokreslením společenské problematiky, ale působí spíše ilustrativně; autor je napsal příliš didakticky.

Ostravská inscenace Utkání je živá, apelativní, a co je cenné — oslovující mladého diváka.

MARIE BOKOVÁ

Jan Mazák a Monika Hálová ve hře J. Grosse Utkání.

Foto: JOSEF HRADIL

9.11.11
PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

22 XI 1983

ze dne

Jan?
Ostrava
PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

28 XI 1983

ze dne

△ Cínoherní scéna Petra Bezruče uvádí pro mládež hru Jürgena Grosse Utkání, jež měla svou premiéru 4. listopadu. Na našem snímku jsou dva z hlavních aktérů představení Monika Hálová a Jan Mazák.

Foto: JOSEF HRADIL

▲ Jan Mazák, Monika Hálová a Vítězslav Kryške na scéně Petra Bezruče v inscenaci Utkání.

Foto: JOSEF HRADIL